

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาการพิสูจน์ในคดีละเมิดโดยผู้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม

ชื่อผู้เขียน : นายพงษ์ธร สำราญ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ญัฐพงศ์ โปษะบุตร	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์นายแพทย์วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์	
3. ดร.ชาญวิทย์ สุวรรณะบุญย์	

ในคดีละเมิดข้อต่อสู้ที่จำเลยหยิบยกขึ้นเป็นทางปฏิเสธความรับผิดชอบว่าได้ผลก็คือ “โจทก์พิสูจน์ไม่ได้ว่าจำเลยมีการกระทำอันเข้าลักษณะเป็นการประมาทเลินเล่อ ตามวิสัยและพฤติการณ์แห่งคดี” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีละเมิดที่กระทำโดยแพทย์ผู้ซึ่งทำการรักษาผู้ป่วยได้ประกอบการในวิชาชีพของตนโดยประมาทเลินเล่อ เป็นผลให้ผู้ป่วยต้องทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต ซึ่งพยานวัตถุก็ดี พยานบุคคลก็ดี ล้วนแต่อยู่ในความรู้เห็นครอบครองของแพทย์ผู้กระทำละเมิด ทำให้ภาระการพิสูจน์ของผู้เสียหายเป็นไปโดยความยากลำบาก จนบางครั้งถึงกับเป็นการเหลือวิสัยที่จะพิสูจน์ความประมาทเลินเล่อของจำเลย ซึ่งมักจะสาเหตุให้จำเลยซึ่งเป็นแพทย์ผู้กระทำการรักษาพ้นจากความรับผิดชอบทางละเมิดในการกระทำของตนเองได้เกือบทุกคดีไป

ดังนั้น จึงควรมีการแก้ไข ปรับปรุง บทบัญญัติของกฎหมายโดยการลดภาระการพิสูจน์ไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (แพทย์) โดยกำหนดเป็นบทสันนิษฐานความผิด เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ที่ได้รับความเสียหาย หรือผู้ป่วยมากขึ้น